

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 44

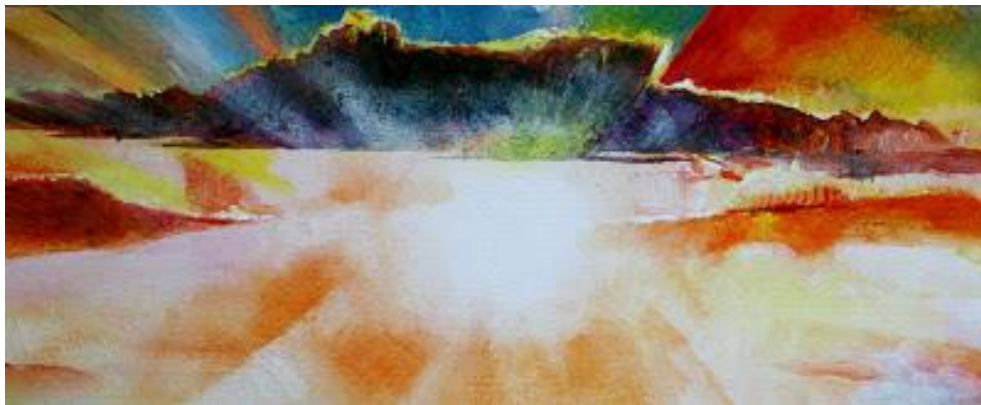
Jaargang 9, nummer 7

17 januari 2021

***Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus
Eindhoven en alle andere geïnteresseerden***

Tweede zondag door het jaar

God roept een mens tot leven
Velen beschikken over deze tekst.
Weet je met hen verbonden,
dan is God dichtbij
en roept ons toe: 'Ik ben er, wees niet bang!'

In de lezingen van vandaag gaat het over geroepen worden, over roeping dus. *Roeping* is een woord dat we niet gemakkelijk in de mond nemen. Mogelijk is ons spaarzame en schuchtere gebruik van het woord *roeping* ingegeven door een beperkt gebruik van het woord in het verleden. We hoeven er niet zo zuinig mee om te gaan. We weten nu wel beter als we naar het grote en trouwe aantal vrijwilligers in onze geloofsgemeenschappen kijken. En eigenlijk mogen we er van uitgaan dat elke mens een roeping heeft, geroepen wordt met een geheel eigen opdracht. Jong en oud, één voor één en allen samen worden wij geroepen. En niet slechts een keer maar we worden vaak geroepen. En afhankelijk van de roeping kunnen we zeggen: "Spreek, Heer uw dienaar luistert" of vragen: "Meester, waar woon je?"

René Hornikx

Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/

Eerste lezing: 1 Samuel 3, 3b-10.19

Samuel wordt geroepen door de Heer. Hij is bereid en antwoordt: 'Hier ben ik'.

Samuel lag te slapen in het heiligdom van de Heer, waar de ark van God stond. Toen riep de Heer: 'Samuel!' Samuel antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij liep haastig naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?' Maar Eli antwoordde: 'Ik heb niet geroepen; ga maar weer slapen.' En hij ging en legde zich te slapen. Toen riep de Heer opnieuw: 'Samuel!' Samuel stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?' Eli antwoordde: 'Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen.' Samuel kende de Heer nog niet: een woord van de Heer was hem nog nooit geopenbaard. En weer riep de Heer Samuel; nu voor de derde maal. Samuel stond op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?' Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep. En hij zei tot Samuel: 'Ga slapen, en mocht Hij je roepen dan moet je zeggen: Spreek, Heer, uw dienaar luistert.' Samuel ging dus weer op zijn gewone plaats slapen. Toen kwam de Heer bij hem staan en riep, evenals de vorige malen: 'Samuel, Samuel!' En Samuel antwoordde: 'Spreek, uw dienaar luistert.' Samuel groeide op; de Heer was met hem en liet niet een van zijn woorden onvervuld.

Vraag: Na drie keer roepen breekt het besef door dat het de Heer is die roept. Waarom duurt het zolang tot dat besef doordringt?

Evangelie: Johannes 1, 35-42

Profeten blijven wijzen naar plaatsen waar God woont en waar zijn geestkracht te vinden is.

De volgende dag stond Johannes daar weer, nu met twee van zijn leerlingen. Hij richtte het oog op Jezus die voorbijging en sprak: "Zie, het Lam Gods." De twee leerlingen hoorden hem dat zeggen en gingen Jezus achterna. Jezus keerde zich om en toen Hij zag dat zij Hem volgden, vroeg Hij hun: "Wat verlangt gij?" Ze zeiden tot Hem: "Rabbi" – vertaald betekent dit: Meester "–waar verblijft ge?" Hij zei hun: "Gaat mee om het te zien". Daarop gingen zij mee en zagen waar Hij zich ophield. Die dag bleven zij bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur. Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van die twee die het gezegde van Johannes hadden gehoord en Jezus achterna waren gegaan. De eerste die hij ontmoette was zijn broer Simon tot wie hij zei: "Wij hebben de Messias:" –vertaald betekent dat: de Gezalfde "–gevonden," en hij bracht hem bij Jezus. Jezus zag hem aan en zeide: "Gij zijt Simon, de zoon van Johannes; gij zult Kefas –dat betekent: Rots– genoemd worden."

Toen Jezus de volgende dag naar Galilea wilde vertrekken, trof Hij Filippus aan en zei tot hem: "Volg Mij." Deze Filippus was van Betsaida, de stad van Andreas en Petrus.

Vraag: Geroepen worden betekent 'komen en zien', gepaard met een 'zoeken en vinden'. Welke rol spelen deze vier werkwoorden in je leven?

Overweging

De jonge en nog onervaren Samuel wordt door de Heer geroepen, maar hij heeft dat niet door. Zijn leermeester Eli moet er hem op wijzen, dat het de Heer is, die hem roept. Samuel antwoordt dan de Heer: *Spreek, Heer, uw dienaar luistert*. Zijn leven staat voortaan in dienst van Hem.

Zijn wij niet dikwijls zoals die jonge Samuel, omdat wij het niet door hebben dat de Heer ook *ons* roept bij onze naam en vraagt naar Hem te luisteren?

Kom en zie, zijn kort samengevat kernwoorden uit de lezingen van vandaag. In het evangelie horen we dat Jezus zeggen tegen Andreas en zijn vriend. Zij bleven de hele dag bij hem en raakten enthousiast. *We hebben de Messias gevonden*, zei Andreas de volgende dag tegen zijn broer Petrus en bracht hem bij Jezus, die Petrus een nieuwe naam gaf: Kefas, steenrots. Daarmee is een beweging rond Jezus op gang gekomen. Tot op de dag van vandaag komen mensen in zijn naam samen.

Wat inspireerde hen en wat inspireert ons? De bron van waaruit Jezus geleefd heeft was zijn diepe verbondenheid met God, die hij zijn Vader noemde –een en al liefde–.

Maar tegelijk was hij ook volop mens met alle kwetsbaarheid en gebrokenheid, die dat inhoudt. Jezus was radicaal 'God- en mens-verbonden'. Zijn verbondenheid met God en zijn verbondenheid met mensen vormden een geheel.

De traditie leert ons, dat je die twee vormen van verbondenheid niet mag, maar ook niet kan scheiden van elkaar. Het gevaar bestaat dat je de Gods verbondenheid eenzijdig over-beklemtoont en daarmee het christendom op die manier herleidt tot een devote Godsverering. Een ander gevaar is dat je anderzijds de medemenselijkheid over-beklemtoont en Jezus dan reduceert tot een sociale voorvechter.

Christen zijn, christen worden, betekent een persoonlijke keuze maken: wil ik Jezus van Nazareth volgen in zijn God- en mens betrokkenheid?

En wat betekent dat dan voor ons persoonlijk en als geloofsgemeenschap in onze zo ingrijpend veranderende wereld?

De coronatijd confronteert ons meer dan voorheen met veel eenzaamheid, groeiende werkeloosheid en armoede. Schrijnende situaties die sociaal en politiek om aandacht en menselijke warmte vragen.

De pas overleden frater van Tilburg, Wim Verschuren, medeoprichter van de *Beweging van Barmhartigheid* gaf het woord *barmhartigheid* een eigentijdse verwoording en oproep: *zien, bewogen worden en in beweging komen*. Je hoeft de weg van barmhartigheid niet te zoeken. Iedere dag

komen er mensen op ons pad.

Kom en zie. Met die oproep van Jezus gaan we naar de wereld om ons heen, naar de mensheid wereldwijd. Dat is zijn uitdaging aan ons. Zolang wij God zoeken buiten onze wereld, ver en heel ergens anders, dan geloven wij eigenlijk niet in Hem.

Als wij God ontdekken in de kleine stille dingen van het leven, in wat we zijn en doen voor een medemens, in een oprecht nabij zijn, een gebaar van vergeving, in een bemoediging: dan laat God zich daar vinden.

De weg naar God, de weg van Jezus, is nog altijd dezelfde: naar elkaar toeleven in vrede en verzoening, geweldloos bouwen aan een wereld, die voor ieder mens bewoonbaar is. Dan zeggen wij zoals Samuel: *Gij hebt mij geroepen, Heer, hier ben ik.*

Wim Kalb, priester

Zo spreekt Augustinus

Niemand heeft God ooit gezien. Hij is onzichtbaar, en je zoekt niet naar hem met je oog, maar met je hart. Als je de zon wilt zien, zorg dan dat je oog zuiver is. Anders zie je niets. Als je God wilt zien moet je het oog zuiveren waarmee je hem kunt zien, en dat is je hart. Luister maar naar het evangelie: 'Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien.' Maar je moet je God niet voorstellen zoals je lichamelijke oog hem graag zou willen zien. Dan gaan mensen denken aan een grote gestalte, of een onmeetbare grootheid in de ruimte, zoals het licht. Dat kun je met je lichamelijke oog zien uitdijen over de velden, zover je maar kunt kijken. Of ze denken aan een eerbiedwaardige oude gestalte. Maar je mag aan niets van dit alles denken. En toch is er wel iets waar je aan mag denken, als je God wilt zien. 'God is liefde', zegt de Apostel Johannes. Wat voor gezicht heeft de liefde? Wat voor gestalte? Wat voor gedaante? Wat voor voeten heeft ze, of wat voor handen? Daar kan niemand iets over zeggen. En toch heeft ze voeten, want die brengen je naar de Kerk. Ze heeft ook handen, want die geven aan de armen. Ze heeft ook ogen, want daarmee ziet ze wie er gebrek lijdt. Ze heeft ook oren, want daarvan zegt de Heer: 'Wie oren heeft om te horen, moet luisteren.' Het gaat bij de liefde natuurlijk niet om losse ledematen. Wie liefheeft, ziet het geheel. U prijst de liefde. Als ze u bevalt, neem haar dan aan, maak haar tot uw bezit. U hoeft er niemand voor te bestellen, als u denkt haar te kopen, want ze kost niets. Houd haar vast, neem haar in uw armen, niets is lieflijker dan zij. En als dat al zo is terwijl we over haar spreken, wat zal het dan niet zijn om haar te bezitten?

(Bron: Br Jo, 7,10. Vertaling Wim Sleddens osa, zg)

Gebed voor de zondag

Goede God,
uit liefde roept U ons tot leven.
U blijft ons roepen.
We horen u niet altijd.
Help ons, met de kracht van uw Geest
om uw roepstem te herkennen.
We vragen het U in naam van Jezus,
uw Zoon en onze broeder
voor tijd en eeuwigheid.
Amen.

Herinneringen aan leraren

Drie mannen waren op weg naar een reünie van hun kloosterschool. Ze haalden herinneringen aan leraren op.

'Mijn favoriete leraar', zei de eerste, 'was een monnik die mij aanspoorde niet zo dogmatisch te leven, maar wat meer naar mijn gevoel te luisteren.'

'En mijn favoriete monnik was een pater die mij aanried juist niet al te veel op mijn gevoelens af te gaan', zo zei de tweede.

De derde zei: 'Ik ben het meeste geholpen door een broeder die zwijgend met mij lange wandelingen maakte...'

Toen ze bij het klooster kwamen, werden ze gezamenlijk bij hun favoriete leraar binnengelaten. Het bleek één en dezelfde monnik te zijn.

René Hornikx

Vraag: Iedereen wordt geroepen. Wie riep je afgelopen week en met welke opdracht?

*Grafmonument Mariënhage.
(Beeldhouwer: Thomas Rodr osa; fotograaf Hans Nohlmanns)*

Rabbi, waar houdt Gij u op?
(Tekening: Anita van der Kam)

Zending

Door U roepen ontwaakt
door U woord geïnspireerd,
door ons gebed bemoedigd
door ons lied verblijd
gaan we op weg
naar de taak die ons wacht.

We gaan vertrouwend op
God:
Vader, Zoon en heilige Geest. Amen.